

๙๙๗.๒๑
๑๖๖๗
ธ. ๒

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

= ๔ ธ.ค. ๒๕๕๒

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม ๒๕๕๒

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

S 36๗.๕๙๘

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2552

จรินยา สาสี. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย, อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้นจำนวน 81 คน เป็นชายจำนวน 53 คน และหญิงจำนวน 28 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพลานามัย (3) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ (4) ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาว่ายน้ำ ในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพลานามัย, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98, 4.05, 3.61 และ 3.88 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 พบว่า ระหว่างนักกีฬาว่ายน้ำชายกับหญิง และระหว่างนักกีฬาว่ายน้ำอายุ 13 - 14 ปี กับอายุ 15 - 16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY SWIMMING OF SWIMMING ATHLETES
IN CHIANG MAI PROVINCE IN 2008

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 2009

Jarinya Sasee. (2009). *Motivation for Selecting to Play Swimming of Swimming Athletes in Chiang Mai Province in 2008*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Dr.Pichit Muangnapoh.

This study was intended to find and compare motivations to take swimming of Chiang Mai swimmers in 2008. The subjects were 81 swimmers, 53 males and 28 females, of Chiang Mai province, simple randomly sampled. The researcher's constructed questionnaire was used to collect the data. The questionnaire consisted of 4 areas of motivations, which were 1) Love, Skill and Interest, 2) Health and Fitness, 3) Self Concept and Concerned Individuals, and 4) Income, Benefit, Honor and Fame. The data were statistically treated for percentage, mean, standard deviation, and t-values by the t-test.

It was found as follows:

1. As a whole, all areas of motivation were rated at a high level, with the means of 3.98, 4.05, 3.61 and 3.88, respectively.
2. When compared motivations of the swimmers between male and female subjects, and by ages of 13-14 years old and 15-16 years old, there was no significant difference.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวูต่ายน้ำ ของนักกีฬาวูต่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

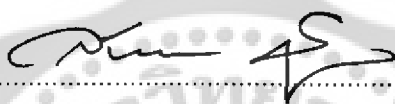
ของ

จรินทร์ยา สาสี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

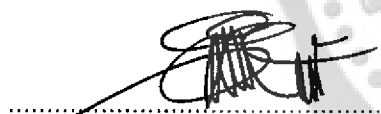
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ 16 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2552

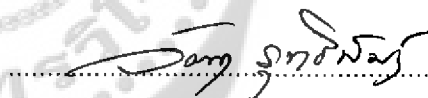
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลววัลย์)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

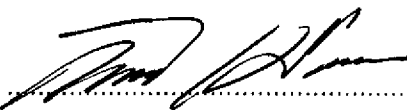
..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

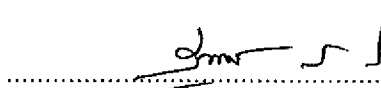
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลววัลย์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณา และได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริม จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขปรับปรุง ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ ดร.ลัดดา เรืองมโนธรรม และอาจารย์ ชูระวี สุริยจันทร์ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะ ทำให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้เป็นอย่างดี

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีประโยชน์ต่อสังคมและมีคุณค่าทางการศึกษาหรือทางการกีฬา ผู้วิจัยขอโน้มอุทิศเป็นการบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติพี่น้อง มิตร และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสประสบผลสำเร็จ และสามารถประกอบความดีให้กับสังคมต่อไป

จรินยา สาสี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
· ภูมิหลัง	1
· ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
· ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	8
ประเภทของแรงจูงใจ	13
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	18
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	21
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	24
ประวัติกีฬาวูตวายน้ำ	25
สโมสรและชมรมวูตวายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
; การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
' การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
บทย่อ	62
' สรุปผลการวิจัย	64
อภิปรายผล	65
' ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย	68
, ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก	75
ภาคผนวก ข	80
ประวัติย่อผู้วิจัย	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 81)	46
2	คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรัก ความถนัดและ ความสนใจ (n = 81).....	47
3	คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพละนามัย (n = 81)	48
4	คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 81).....	49
5	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และ ชื่อเสียง เกียรติยศ (n = 81).....	50
6	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 (n = 81)	51
7	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรัก ความถนัดและ ความสนใจ จำแนกตามเพศ (n = 81).....	52
8	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพละนามัย จำแนกตามเพศ (n = 81)	53
9	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ ด้านความ คิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 81)	54
10	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และ ชื่อเสียง เกียรติยศ (n = 81).....	55

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	56
12	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)	57
13	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพลานามัย จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)	58
14	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)	59
15	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)	60
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างอายุ 13-14 ปี กับ อายุ 15-16 ปี	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำได้รับความนิยมมากในกลุ่มของประชาชนทั่วไป เป็นการออกกำลังกายที่ช่วยสร้างสมรรถภาพทางกาย ทำให้ร่างกายได้มีการเคลื่อนไหวทุก ๆ สัปดาห์ นอกจากนั้นการว่ายน้ำเป็น ยังทำให้สามารถช่วยเหลือตนเอง และผู้อื่นให้ปลอดภัยจากกิจกรรมทางน้ำได้อีกด้วย ดังที่ เทเวอร์ พิริยะพณท์ (2534: 1) กล่าวว่า ว่ายน้ำเป็นกีฬาและกิจกรรมการออกกำลังกายที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันและถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาของมนุษย์หลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการออกกำลังกาย ด้านการพัฒนาสังคม และยังพัฒนาให้เกิดทักษะ นอกจากนั้น วาสนา คุณาภิสสิทธิ์ (2529: 17) กล่าวถึงประโยชน์ของการว่ายน้ำไว้ว่า เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างครบถ้วนและในขณะเดียวกันการได้ลอยตัวอยู่ในน้ำก็เป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความเครียด การว่ายน้ำเป็นวิธีการเพิ่มพูนสมรรถภาพของร่างกายทุกส่วนได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานของหัวใจและปอด ทำให้หัวใจมีขนาดใหญ่อขึ้นแข็งแรงขึ้น จากที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการว่ายน้ำมีประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่เป็่นนักกีฬาที่มีความสามารถ จะเป็นที่ยู้จักกัน อย่างแพร่หลาย จึงได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ๆ ทำให้มีชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล ส่วนด้านการแข่งขันในปัจจุบันก็ได้มีการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับมาตรฐานกีฬาว่ายน้ำของประเทศให้สูงขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนั้นยังเป็นกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในกีฬาเยาวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก ยิ่งกว่านั้นกีฬาว่ายน้ำยังได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่าง ๆ อีกด้วย

กีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาที่เล่นแล้วได้รับการบาดเจ็บน้อยที่สุด เป็นกีฬาที่ไม่มีการปะทะกัน นิยมเล่นกันทุก ๆ กลุ่มอายุ โดยเฉพาะกลุ่มของเยาวชน จะเห็นได้ว่าปัจจุบันผู้ปกครองจำนวนมากสนใจและความสำคัญในการว่ายน้ำ โดยการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนว่ายน้ำ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้จำนวนของกลุ่มผู้ที่นิยมและสนใจในการว่ายน้ำเพิ่มมากขึ้น จึงมีการเพิ่มจำนวนของสระว่ายน้ำส่วนตัว สระว่ายน้ำสาธารณะ สระว่ายน้ำในสถานศึกษา และในปัจจุบันกรมการศึกษามีเป้าหมายที่จะจัดตั้งอาคารศูนย์กีฬา สระว่ายน้ำมาตรฐานและลู่วิ่งมาตรฐาน ให้ครบทุกจังหวัดทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานของชาติ รวมถึงการยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศให้สูงขึ้น โดยมุ่งเน้นการวางรากฐานการกีฬาที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนและประชาชน ปลุกฝังให้มีจิตใ้รักในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย และเปิดให้เยาวชนเป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมกีฬาตามความสามารถของแต่ละคน จากสาเหตุดังกล่าว จึงมีการก่อตั้งชมรม สโมสร

ว่ายน้ำต่าง ๆ ขึ้น เพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะการว่ายน้ำของนักกีฬา มีการฝึกซ้อมและการแข่งขัน กีฬาว่ายน้ำต้องมีการพัฒนาทางด้านร่างกายอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น โค้ชหรือผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทางด้านจิตวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงจูงใจที่ทำให้นักกีฬามีพลัง มีความกระตือรือร้น เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความรู้สึกทางด้านคุณธรรมและวินัยต่าง ๆ ต้องการพัฒนาร่างกายหรือพยายามทำให้ดีที่สุด

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลต่าง ๆ มีความสนใจ และเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสุขภาพ เพื่อนันทนาการ และเพื่อการแข่งขัน แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่กระตุ้นให้บุคคลต่าง ๆ หรือนักกีฬาให้มีความตื่นตัว มีการทุ่มเทในการเล่น การฝึกซ้อม และการแข่งขัน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้วางไว้ โค้ชหรือผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้เช่นเดียวกับการฝึกทักษะทางกายเช่นกัน ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นจะต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาดังใจขยันฝึกซ้อม หรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะที่แข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวในขณะที่ฝึกซ้อมและการแข่งขัน บางคนต้องการที่จะให้ร่างกายมีสัดส่วนที่ดีก็เป็นแรงจูงใจให้ว่ายน้ำอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากีฬาว่ายน้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงตั้งใจที่จะศึกษาในเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อแสวงหาข้อค้นพบว่าแรงจูงใจด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ ว่าด้านใดที่เป็นองค์ประกอบ หรือแนวทางที่สำคัญที่จะส่งผลกระตุ้น และชักจูงให้นักกีฬาสนใจ และเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ คาดว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ฝึกสอน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจความพร้อมและมีความเหมาะสมเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการบริหาร และพัฒนากีฬาว่ายน้ำ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ และ ระดับอายุ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ และเป็นแนวทางให้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาว่ายน้ำต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 91 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 61 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 81 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 53 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 28 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ระดับอายุในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ โดยแยกเป็น 2 ระดับ คือ

1.2.1 อายุ 13-14 ปี

1.2.2 อายุ 15-16 ปี

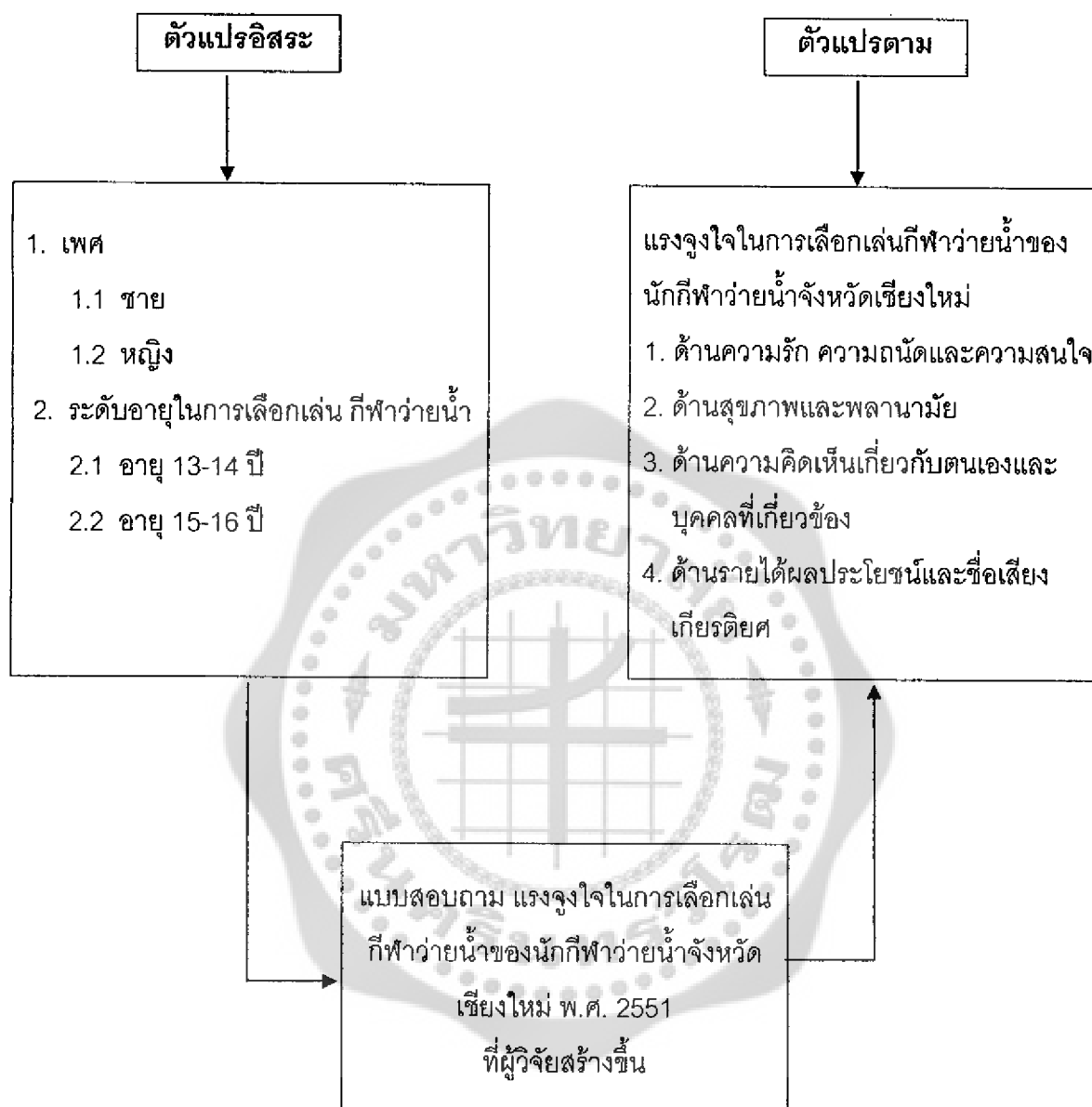
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักกีฬามีความสนใจมีความต้องการที่เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
2. นักกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำที่เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำและยังเล่นอยู่ปัจจุบัน ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ซึ่งมีอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี
3. นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ 14 ชมรม ได้แก่ ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนดาราวิทยาลัย ชมรมว่ายน้ำกิตติยะเชียงใหม่ ชมรมศูนย์ฝึกว่ายน้ำกาวิละ ชมรมว่ายน้ำสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี ชมรมว่ายน้ำ เจีย เจีย สปอร์ตคลับ ชมรมว่ายน้ำ รุจิรวงศ์เชียงใหม่ ชมรมว่ายน้ำวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ชมรมว่ายน้ำการกีฬาภาค 5 เชียงใหม่ ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนจิตรวิทย์วิทยาเชียงใหม่ ชมรมว่ายน้ำสวนดอก ชมรมว่ายน้ำพณิชยศาสตร์เชียงใหม่ ชมรมว่ายน้ำดาวิดซาร่าสายอักษร-ผาง ชมรมว่ายน้ำศิริพร และชมรมว่ายน้ำโรงเรียนโกวิทอรรถ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักกีฬาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำแตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่มีระดับอายุต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีแรงจูงใจ
3. ประเภทของแรงจูงใจ
4. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
5. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
6. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
7. ประวัติกีฬาว่ายน้ำ
8. สโมสรและชมรมว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ

กิลฟอร์ด และ เกรย์ (Guilford; & Gray. 1970: 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กลูเอ็ค (Glueck. 1982) ได้ให้ความหมายว่า เป็นสภาวะภายในของบุคคลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้นและดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

โสภา ชูพิกุลชัย (2529: 120) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจและมีผลให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดหมาย

ศุวิมล ควรเจริญ (2535: 24) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังที่ผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้สนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสิ่งที่พฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งที่ต้องการกระตุ้นให้เรามีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะเล่น จะทำให้มีการพยายามมีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬาผู้ฝึกสอนต้องใช้ แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่ง que ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิด แรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไม จึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้น และการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การกล่าวคำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการ ฝึกซ้อมทักษะ หรือปฏิบัติแบบฝึกต่าง ๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้นักกีฬา เกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาได้ ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้างโดย อาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะ ปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

จากความหมายของแรงจูงใจ ที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้พอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยหรือ สิ่งที่มาเร้าให้เกิดพลังผลักดันกระตุ้นภายในของบุคคลให้มีความสนใจ พึงพอใจ และมีความเต็มใจใน การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้และสามารถอธิบายถึงพฤติกรรม ของบุคคลแต่ละบุคคล แรงจูงใจสามารถเลือกให้ให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิด พฤติกรรมที่ต้องการได้

ทฤษฎีแรงจูงใจ

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขนั้น ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตนสร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งบุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภทคือ

2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่งการถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป

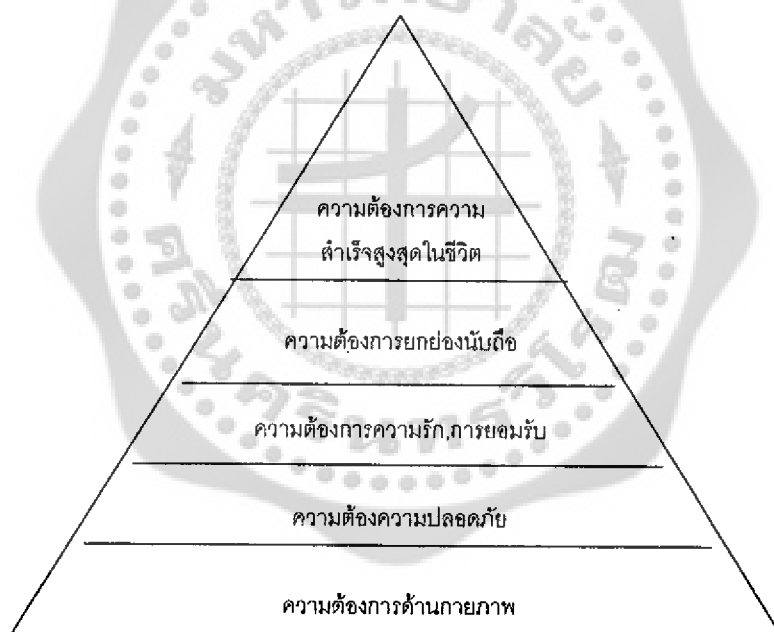
3. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ จะกระทำพฤติกรรมใดต่าง ๆ ด้วยความจริงใจและมีความคล้อยคลึงกับความเชื่อในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล (อาร์ พันธ์มณี. 2538: 186)

4. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับของชีวิตก่อน (โยธิน คັນสนยุทธ์. 2531: 150)

5. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งใดที่แตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการ

ตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (Hilgard. 1962: 252)

6. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียง ซึ่งนิยมเรียกว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไป ไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Needs) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ (Maslow. 1954: 80-92)

ภาพประกอบ 1 : แผนภูมิ Maslow Hierarchy of Needs

6.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลแต่ละบุคคล ได้แก่ อาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่เวลาของแต่ละบุคคลจะถูกใช้ไปเพื่อความต้องการเหล่านี้ จนกระทั่งพวกเขาพอใจเขาถึงแสวงหาความต้องการในลำดับขั้นต่อไป เช่น ถ้าเขายังมีความหิวเขาก็ไม่สนใจความต้องการอื่น แต่ถ้าเมื่อใดความหิวได้รับการตอบสนองหรือให้ได้รับความต้องการอย่างอื่นตามมา เขาก็จะยังสนใจความต้องการอื่น

6.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety and Security Need) เป็นความต้องการทางเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัยและมีความมั่นคงในฐานะอาชีพการงาน

6.3 ต้องการทางด้านความรัก (Sense of Belonging & love Needs) ความต้องการทางด้านนี้รวมเอามิตรภาพ ความรัก และการเป็นเจ้าของไว้ด้วย เมื่อความต้องการทางกายและความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย ได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านความรักจะเกิดขึ้นตามมา และจะทำหน้าที่จูงใจบุคคล

6.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) ความต้องการอันนี้จะรวมเอาความรู้สึกส่วนตัวในความสำเร็จ และการตระหนักหรือการได้ยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น พวกเขาสนใจเกี่ยวกับความสำเร็จ ชื่อเสียง ความมีเกียรติ โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุน ความต้องการในเรื่องความเป็นเลิศ ความเชี่ยวชาญในการแก้ปัญหา การมีชื่อเสียงของบุคคลกล่าวได้ว่า สถานะภาพของบุคคลหนึ่งได้บรรลุความต้องการที่ประสบความสำเร็จในความต้องการอันนี้ จะมีความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่ามีความสามารถพอเพียงและมีความเชื่อมั่นในตนเองและขณะเดียวกันถ้าความต้องการอันนี้ไม่บรรลุผล อาจนำไปสู่ความรู้สึกหือแค้น

6.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จที่คาดหวังไว้ (Self-actualization of Self-realization Needs) ความต้องการอันนี้เป็นความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์ หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่าง ๆ แล้ว บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่บรรลุความต้องการนี้ จะรู้สึกยอมรับตนเองและผู้อื่น จะพบความสามารถในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น จะรู้สึกมีความไม่ลำเอียงเพิ่มขึ้นและมีความสามารถในเรื่องความสันโดษ (A Desire for Privacy)

7. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อาร์รี พันธ์มณี. 2534: 89-92; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นผิอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะพื้นผิอุปสรรค ความเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้

รับคำดูถูกหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จเป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลดโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วง การปกครอง เป็นต้น

7.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียนเพื่อเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้ทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นรักใคร่ ต้องรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนพยามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นกีฬา เป็นต้น

7.9 ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

7.10 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.11 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

7.12 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นการต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งสอนของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

7.14 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่นด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

7.16 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

7.18 ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

7.19 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

7.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

8. ทฤษฎี ERG (ERG Theory) ของ แอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer, 1972) มีความเชื่อว่าความต้องการมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เช่นเดียวกับ มาสโลว์ แต่ความต้องการตามแนวคิดของ แอลเดอร์เฟอร์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ

8.1 ความต้องการเพื่อการดำเนินชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางกายและความต้องการทางวัตถุที่ช่วยให้มนุษย์มีชีวิตรอดได้ เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ ค่าจ้าง แรงงาน ความมั่นคง สุขภาพ ความปลอดภัยก็ยังจัดอยู่ในกลุ่มนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของ มาสโลว์ ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตจะรวมส่วนที่เป็นความต้องการทางด้านสรีระทั้งหมดกับบางส่วนของความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

8.2 ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการที่รวมถึงความต้องการทางสังคม ความต้องการความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การได้รับการยอมรับ การมีชื่อเสียง และการได้รับการยกย่องจากสังคม เมื่อเทียบกับทฤษฎีของ มาสโลว์ ความต้องการด้านความสัมพันธ์นี้จะรวมถึงส่วนที่เป็นความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ความต้องการทางสังคม และบางส่วนของความต้องการเกียรติและศักดิ์ศรี

8.3 ความต้องการด้านการเติบโต (Growth Needs) เป็นความต้องการทั้งหมดเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ความก้าวหน้าในวิชาชีพ ความภาคภูมิใจในตนเอง ตลอดจนการเข้าใจตนเองและการเจริญเติบโตนี้จะรวมถึง บางส่วนของความต้องการเกียรติและศักดิ์ศรีและความต้องการทำตนให้ประจักษ์ทั้งหมด

จากทฤษฎีที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอจะสรุปได้ว่าทฤษฎีแรงจูงใจเป็นทฤษฎีที่มีต่อความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมีเหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ และกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความจริงใจ ทฤษฎีของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันออกไปและจะแสวงหาความต้องการไปเรื่อย ๆ จากระดับขั้นต่ำไปหาขั้นสูง โดยไม่มีวันสิ้นสุด เพื่อให้ตนเองได้มาซึ่งความสุข

ประเภทของแรงจูงใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528: 33-34) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจโดยแบ่งออกเป็น

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้วตัวอย่างของแรงจูงใจภายในได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความซาบซึ้ง เป็นต้น แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลทำให้การทำกิจกรรมนั้น ๆ เช่น การจัดโปรแกรมการฝึกให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละกลุ่ม การตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้กับนักกีฬา เพื่อให้ นักกีฬาได้รับประสบการณ์ผลสำเร็จ และปรับปรุง บุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเพื่อให้นักกีฬาเกิดความรู้สึก เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การแข่งขัน การร่วมมือ การให้รางวัล การลงโทษ การยกย่อง การชมเชย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายามในการฝึกซ้อมยิ่งขึ้น

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528: 94-114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีความมั่นใจหรืออ่อนแอ
2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้
3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดชีวิตจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก
4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว
5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับและควบคุมสิ่งแวดล้อม
6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ
7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

อารี พันธุ์มณี (2538: 181-182) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจ ได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motives) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้ทุกคนมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีรวิทยาแต่จะช่วยคนทางด้านจิตใจทำให้คนมีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคน ได้แก่

4. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธุ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

5. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธุ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

6. แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem Motives) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควรและเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motives)

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives)

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives)

3.5 แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motives)

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยอมมีอิทธิพลที่จะทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของลูกมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้น แนะนำ ให้กำลังใจลูกในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 1) เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- 2) ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
- 3) ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
- 4) ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
- 5) ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
- 6) ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
- 7) อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ช่มชู้ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

- 1) ชอบผูกมิตรใหม่และชอบคบเพื่อนมาก ๆ
- 2) ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม

3) ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจเมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน

4) แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น

5) จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น

6) ชอบทำตนเป็นเพื่อนซี้สุดซี้

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้อการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ด้อยต่ำไม่ทัดเทียมผู้อื่นมีความรู้สึกที่ว่าตนเอง "ขาด" ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็ยิ่งพยายามสร้าง "ปมด้อย" โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ "ปมด้อย" นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

- 1) ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
- 2) ชอบบงการ ชี้นำบังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
- 3) ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และแนวโน้มให้ผู้อื่นกระทำตาม
- 4) ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ใน

ลักษณะที่เหนือผู้อื่น

- 5) ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
- 6) บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
- 7) หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
- 8) ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดขัดแย้งกับตน

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนในขณะนั้นลงได้ พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบถือตนเองเป็นใหญ่ (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไปทำผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุว่าเย้ยหยันทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ซุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรงแต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลง

ได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเองไม่ใช้คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจใจ เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิให้ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

ผู้มีแรงจูงใจก้าวร้าวจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเองเป็นใหญ่
- 2) ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งทางทำร้ายด้วยกายหรือวาจาผู้ที่มิมีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักจะเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไปบางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่นหรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบบุคคลหรือจากสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

3.5 แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motives)

ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพามีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) ไม่มั่นใจในตนเอง
- 2) ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
- 3) ไม่กล้าเสี่ยง
- 4) ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไปไม่เปิดโอกาสให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ไม่ฝึกหัดให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในวัยที่เด็กเริ่มจะทำการสิ่งต่าง เหล่านี้ได้

ประเภทของแรงจูงใจข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท แรงจูงใจภายใน คือ ความรู้สึก แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นภายในให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความต้องการ ความรัก ความสนใจ ความเชื่อและศรัทธา ความพึงพอใจ โดยเกิดขึ้นภายในโดยไม่มีอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจภายนอก คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น หรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เช่น เงินทอง ของรางวัล ชื่อเสียงเกียรติยศ คำชมเชย คำติเตียน ซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารีย์ พันธุ์ณี (2534: 192-196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลเป็นอันมากต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เพราะการที่บุคคลมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้

พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้รวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับบุคคลอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรมความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้คนดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับการแข่งขันกับผู้อื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการสิ่งต่างเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้ง

จุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี

2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิต ว่าจะจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อย จึงเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย การตั้งเป้าหมายขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.4.1 ความยาก งานนั้นมีความยากมาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้

2.4.2 ความง่าย งานนั้นมีความง่ายจนเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน

2.4.3 ความมั่นใจ บุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิต หรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน

2.4.4 ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ต่ำเกินความเป็นจริงหรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล

2.4.5 คำแนะนำ บุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือเป้าหมายในชีวิต

3. ความเข้มของแรงจูงใจ

ลักษณะของความเข้มของแรงจูงใจ ในแต่ละบุคคลย่อมจะมีแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมบุคคลอื่นให้แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้น แล้วให้ความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

3.1.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การที่อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้า แล้วเกิดพอใจ เช่น การให้รางวัล การยกย่อง ชมเชย การเสริมแรงบวกนั้นอาจจะมีผลดีและผลเสีย ฉะนั้น ในเรื่องของรางวัลจึงมีข้อควรระวังดังนี้

- 1) การให้รางวัลจะมีผลทำให้บุคคลอื่นให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อต้องการรางวัล หรือยึดติดกับรางวัล
- 2) ถ้าปราศจากรางวัลแล้วจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลงอย่างรวดเร็ว

3.1.2 การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การที่อินทรีย์ถูกนำสิ่งที่ไม่พอใจออกไปแล้วให้อินทรีย์พอใจ เช่น การลงโทษ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ความอับอาย ความรู้สึกไม่พอใจ ข้อสังเกตในการใช้การเสริมแรงทางลบคือ

- 1) การลงโทษจะเป็นการป้องกันมิให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นอีกต่อไป
- 2) การลงโทษอาจจะมีผลทำให้พฤติกรรมอื่นเข้ามาแทนที่

3.2 ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจกับบุคคลนั้นประการหนึ่งถ้าบุคคลไม่มีความสนใจย่อมจะทำให้พฤติกรรมต่าง ๆ ได้ค่อนข้างยาก สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจได้แก่

3.2.1 ความถนัดหรือพรสวรรค์ เป็นความสามารถที่อยู่ในตัวของบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ความสนใจลักษณะนี้ถ้าได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องจะทำให้บุคคลสามารถทำงานหรือมีพฤติกรรมที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3.2.2 ความสำเร็จ เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้บุคคลได้หันมาให้ความสนใจในสิ่งที่ตนได้รับความสำเร็จ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

นักกีฬาแต่ละคนต่างก็มีแรงจูงใจในตัวเองอยู่แล้ว ทั้งแรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสำคัญมากสำหรับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาในขั้นต่ำไปถึงขั้นสูงสุด ดังนั้นการศึกษาให้เข้าใจถึงกระบวนการจูงใจ แนวคิด และทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยบุคคลได้รับประโยชน์ด้านต่างๆ และส่งเสริมพัฒนาการสู่ความเป็นเลิศได้ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2528: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจ หรือความต้องการของนักกีฬานั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬามีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยใน

ตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของ นักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลน้อย สมาริตี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดและมีแรงจูงใจมาก

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าในการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมกับนักกีฬาในความสามารถที่ทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกสอนบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความเป็นสนุกสนาน มีความท้าทาย และสถานการณ์ฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ นักกีฬาสามารถยับยั้งฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง โดยใช้วิธี การนั่งสมาธิ หรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกสอนควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จ หรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้รู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาริปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อม ที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรจะมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา

14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในด้านกีฬาไว้ 3 ประการ

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุของความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการโรคความดันโลหิตสูง มีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง ต้องฟื้นฟูการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับ เพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสภาพของสังคม เพื่อให้มีชื่อเสียงเงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับในสังคม

1.4 สาเหตุทางเจตคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกายที่จะทำให้สุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานร่าเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุจากสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาแล้วร่างกายเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส และสุขภาพทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมที่อยู่นั้นสนับสนุนการเล่นกีฬา

3. แรงจูงใจของคนเลิกเล่นกีฬา

3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว เช่น มีโรคที่เป็นปัญหาต่อการออกกำลังกาย ศาสนา และวัฒนธรรมที่ขัดต่อการออกกำลังกาย หรือมีเจตคติขัดต่อการออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุจากการจัดกิจกรรม อาจหนักหรือเบาเกินไป หรือได้รับการบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ตลอดจนการไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากสาเหตุดังกล่าวมาจึงพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรเล็งเห็นความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจต่อนักกีฬาเพื่อส่งเสริมพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่าง ๆ ทั้งหมด อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกลบหลู่หรือถูกพยายาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจถูกพยายาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเอาชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา มีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกล้านี้กอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนักนั้นคือความปรารถนาที่จะอยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ประวัติกีฬาว่ายน้ำ

กีฬาว่ายน้ำ (Swimming) เป็นที่นิยมมากสำหรับการใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย ปัจจุบัน มีประวัติและความเป็นมาเก่าแก่เทียบเท่าประวัติของมนุษยชาติเลยทีเดียว และได้มีการบันทึกข้อมูลทางประวัติของการว่ายน้ำโดยการค้นพบภาพการว่ายน้ำ เมื่อประมาณ 9,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช และจากภาพที่ค้นพบนั้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการว่ายน้ำกับพิธีกรรมทางศาสนา รวมทั้งความสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกทหารอีกด้วย การว่ายน้ำในสมัยก่อนเป็นการว่ายน้ำเพื่อหลบหลีกภัยและอันตรายต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นการว่ายน้ำเพื่อพุงตนเองให้สามารถลอยตัวอยู่ในน้ำได้เป็นระยะเวลาานาน ๆ หรือเพื่อให้ตนเองสามารถเคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้ ดังนั้นการว่ายน้ำในว่ายน้ำในสมัยก่อนจึงไม่มีรูปแบบหรือลักษณะที่แน่นอนตายตัวเป็นการว่ายน้ำแบบอิสระ (Free Style) โดยเฉพาะการว่ายน้ำเพื่อให้พุงตัวเองได้ โดยการถีบเท้าขึ้น-ลงได้น้ำ พร้อมกับการใช้มือทั้งสองช่วยพุงน้ำขึ้นลง

สลัดกัน ซึ่งต่อมามีชื่อเรียกกันภายหลังว่า “ท่าลูกหมาตกน้ำ” (Dog Paddle) นั้นก็เริ่มมีการพัฒนากีฬารว่ายน้ำให้มีรูปแบบเป็นลักษณะท่าทางการว่ายน้ำให้สะดวกและรวดเร็วขึ้นจนได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง โดยมีลำดับการพัฒนา รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สรุปได้ดังต่อไปนี้

ปี ค.ศ. 1837 (พ.ศ. 2380) ได้มีการตั้งสโมสรว่ายน้ำขึ้นในประเทศอังกฤษและต่อมาสโมสรที่ได้ก่อตั้งเหล่านั้นได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นสมาคมว่ายน้ำแห่งอังกฤษขึ้นที่กรุงลอนดอน ซึ่งมีสระว่ายน้ำที่กรุงลอนดอนในขณะนั้นเพียง 6 สระเท่านั้นและลักษณะท่าทางการว่ายน้ำที่นิยมทั่วไปในขณะนั้น นิยมว่ายน้ำกันแบบกบ (Breast Stroke) ซึ่งเป็นการเลียนแบบมาจากการว่ายน้ำของกบนั่นเอง

ปี ค.ศ. 1844 (พ.ศ. 2387) มีเหตุการณ์ที่สร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับสมาคมกีฬาของอังกฤษและชาวอังกฤษโดยทั่วไป เนื่องจากมีนักว่ายน้ำชาวอเมริกัน 2 คน ชื่อ ฟลายอิง กัล (Flying Cul) และ โทแบคโค (To'bacco) ได้รับเชิญไปที่กรุงลอนดอนโดยสมาคมกีฬาอังกฤษในฐานะนักกีฬาว่ายน้ำโดยการพลิกหน้าหายใจเพียงด้านเดียว ซึ่งก็คือการว่ายน้ำในท่าวัดวาหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “การว่ายน้ำแบบครอว์ล (Crawl Stroke)” ที่ได้รับความนิยมมาจนกระทั่งปัจจุบัน

ปี ค.ศ. 1875 (พ.ศ. 2418) นาวาเอก แมทธิว เวบบ์ (Captain Matthew Webb) ใช้ทำการว่ายน้ำแบบกบ (Breast Stroke) ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษโดยเริ่มจากฝั่งโดเวอร์ไปจนถึงแหลมกริซเนซ (Griz Nez Cape) ประเทศฝรั่งเศส รวมเป็นระยะทาง 23 ไมล์ (ประมาณ 35 กิโลเมตร) โดยที่นาวาเอกแมทธิวใช้เวลาในการว่ายน้ำข้ามช่องแคบดังกล่าวเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ภายหลังได้มีการจัดการแข่งขันว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นประเพณีในที่สุด

ปี ค.ศ. 1902 (พ.ศ. 2445) ผู้คนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจและนิยมการว่ายน้ำแบบยกแขนสลัดประกอบกับการเตะเท้าเพิ่มมากขึ้นและสมัยนั้นเราเรียกลักษณะการว่ายน้ำดังกล่าวว่า “ครอว์ล” (Crawl) หรือท่าฟรีสไตล์ (Free Style) ในปัจจุบัน ซึ่งในขณะนั้นผู้ทำสถิติการว่ายน้ำระยะทาง 100 หลา ได้ดีที่สุดในชื่อ ริชาร์ด คาวิลล์ (Richard Cavill) เขาสามารถทำสถิติได้ด้วยเวลาเพียง 58.6 วินาที

ปี ค.ศ. 1912 (พ.ศ. 2455) มีการจัดการแข่งขันว่ายน้ำหญิงขึ้นเป็นครั้งแรกในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และมีการเพิ่มประเภทการว่ายน้ำรวมทั้งยังมีการเพิ่มระยะทางในการแข่งขันว่ายน้ำหญิงให้เทียบเท่ากับการแข่งขันว่ายน้ำในกีฬาโอลิมปิกตอนต้น ๆ กล่าวคือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1896 (พ.ศ. 2439) นั้นในการแข่งขันจะมีเฉพาะแบบฟรีสไตล์เพียงเท่านั้น จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1900 (พ.ศ. 2443) จึงมีการบรรจุการว่ายน้ำแบบกรรเชียง (Back Stroke) ในระยะทาง 100 หลา เข้าในการแข่งขันด้วย

ปี ค.ศ. 1935 (พ.ศ. 2478) การว่ายน้ำแบบกบได้ถูกบรรจุอยู่ในการแข่งขันสากลซึ่งเป็นการทดลองแข่งขัน ก่อนที่จะมีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และจากการทดลองแข่งขันในครั้งนั้นผลปรากฏว่า

การว่ายน้ำของชาวยุโรปสู่การว่ายน้ำของชาวเอเชีย (ชาวญี่ปุ่น) ไม่ได้ เนื่องจากชาวญี่ปุ่นสามารถดำน้ำได้เป็นระยะเวลานานกว่าประกอบกับการว่ายน้ำได้น้ำของชาวญี่ปุ่น โดยตั้งกติกาห้ามดำน้ำขึ้นแต่กระนั้นผู้ฝึกสอน ชาวญี่ปุ่นก็มีได้ละความพยายาม จึงได้คิดค้นท่าการว่ายน้ำแบบผีเสื้อขึ้น โดยใช้เท้าถีบน้ำแบบกบแต่ยกแขนขึ้นแบบผีเสื้อแทนการว่ายน้ำได้น้ำ และสามารถทำลายสถิติโลกญี่ปุ่นทำให้จึงคิดค้นเลียนแบบการว่ายน้ำแบบผีเสื้อจากบของชาวญี่ปุ่นมาเป็นการว่ายน้ำด้วยการเตะขาอยู่ในขณะว่ายน้ำ ซึ่งดูคล้าย ๆ การเตะหางของปลาโลมา (Dolphin Kick) แทนการถีบน้ำแบบกบและความสำเร็จก็กลายมาเป็นของนักกีฬาว่ายน้ำชาวอเมริกัน ด้วยการลบสถิติการว่ายน้ำแบบผีเสื้อจากบได้ในที่สุด

ปี ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496) ได้มีการประชุมของสหพันธ์ว่ายน้ำโลกขึ้น เนื่องจากที่ประชุมมีความเห็นว่าการปรับปรุงการว่ายน้ำแบบกบของชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกันมีการได้เปรียบเสียเปรียบกันเกิดขึ้น ผลจากการประชุมได้มีมติให้แยกประเภทของการว่ายน้ำแบบผีเสื้อออกจากการว่ายน้ำแบบกบ จึงเป็นผลให้การแข่งขันว่ายน้ำมีการกำหนดเป็นมาตรฐานจนกระทั่งปัจจุบันซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบ คือ

1. การว่ายน้ำแบบครอว์ล (Crawl Stroke) หรือเรียกอีกอย่างว่า การว่ายน้ำแบบฟรีสไตล์ (Free Style)
2. การว่ายน้ำแบบกรรเชียง (Back Stroke)
3. การว่ายน้ำแบบกบ (Breast Stroke)
4. การว่ายน้ำแบบผีเสื้อ (Butterfly Stroke)

สโมสรและชมรมว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่

สโมสรและชมรมว่ายน้ำที่อยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 14 สโมสร ดังนี้

1. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนดาราวิทยาลัย
2. ชมรมว่ายน้ำกิตติยะเชียงใหม่
3. ชมรมศูนย์ฝึกว่ายน้ำกาวิละ
4. ชมรมว่ายน้ำสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี
5. ชมรมว่ายน้ำเจีย เจีย สปอร์ตคลับ
6. ชมรมว่ายน้ำราษฎร์รังสรรค์เชียงใหม่
7. ชมรมว่ายน้ำวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่
8. ชมรมว่ายน้ำการกีฬาภาค 5 เชียงใหม่
9. ชมรมโรงเรียนจิตรวิทยาเชียงใหม่

10. ชมรมว่ายน้ำสวนดอก
11. ชมรมว่ายน้ำพาศิษย์สามัคคีเชียงใหม่
12. ชมรมว่ายน้ำดาวิดซาร่าสายอักษร-ผาง
13. ชมรมว่ายน้ำศิริพร
14. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนโกวิทอรัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982: 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขันจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน ผลการศึกษพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬาที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจ, คะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขัน เป็นสิ่งที่บอกระดับของแรงจูงใจที่ดีที่สุด ในการคาดเดาของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจพบเสมอ ๆ คือ ความกลัว

เอิร์ลลี (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและการศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นตัววัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับตัวความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬากรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้ม แต่ไม่มีนักกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยา และแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วม

เล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักกีฬานักของมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์น ที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัว และระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับ การพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริค (Frederick. 1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของ กิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลสภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซี และไรอัน (Deci; & Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษานี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายใน ความสามารถ และความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมุติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม พบว่า ความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชายในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่มซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพ และ

สมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพ และสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวา พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาชี้ให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญแสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell. 1993: 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับปานกลางโดยให้คำตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่าพัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดสมา (Tjeerdsma. 1994: 2949) ได้สำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงแรงจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวีดีโอเทป และกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลการศึกษาพบว่า แบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบสอบถามถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน

อมอเรส และฮอร์น (Amorase; & Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และ

สถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงงูใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงงูใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงงูใจภายใน

ฮอลล์ และเออร์เลส (Hall; & Earles. 1995: 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬา การวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าถึงแรงงูใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11-15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมายสภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ช่วงขึ้นนำและหลักการต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วยการศึกษายังพบอีกว่า ช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คารูสซานู และโรเบิร์ตส์ (Karussanu; & Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงงูใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงงูใจ แรงงูใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงงูใจ แรงงูใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงงูใจที่มีต่อระดับแรงงูใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงงูใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน ไฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตึงเครียดจะให้ผลดี

แต่ในทางที่แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงที่แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005: 839) ได้ศึกษาเรื่องการเทียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่าง นักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้ว เพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน (เช่น กระบวนการรับรู้) แต่พวกเขาจะยังต้องทะนุบำรุง / รักษา ระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไปนี่ก็คือ การศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาประเมินผลกระทบของ คำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับ รองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายในที่ได้มาจากแบบสอบถามที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคตินั้น แตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นฮอกกี้ส่วนน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และการยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกายกับกลุ่มของผู้เล่นสมาคมนักกีฬาฮอกกี้ที่ไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายใน ระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่งเช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่สะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ และเรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533: 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศ มาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรักความถนัด และความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือ รายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน,

พีระเจต รุ่งทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม

ในการแข่งขันครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และในจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของ ไวส์ ที่มีการแปลเป็นภาษาไทย และหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.73 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภททีมและประเภทบุคคลในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. กลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ พบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติและการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติพบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนแบบปกติ

ดนัย ยาทอม (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬานักเรียนพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬานักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมการแข่งขันประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักนักเรียนระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาภาน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน

3. ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรักความถนัดและความสนใจ

4. นักกีฬาภาน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 1 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธรักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้น โดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยการร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี พ.ศ.2541 ซึ่งเป็น ระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจง ความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬากอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย

ประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่าง สนามละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัยและมีแรงจูงใจระดับน้อย คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาซอฟท์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย 130 และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. กีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงงูใจในการเล่นกีฬาสอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงงูใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านรายได้และผลประโยชน์

ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงงูใจในการเล่นฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนประจำปี 2546 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสามแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงงูใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงงูใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

2. แรงงูใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน

3. แรงงูใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงงูใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงงูใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .25

4. แรงงูใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกัน มีแรงงูใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงงูใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประยุทธ แก้วสุข (2548: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงงูใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน ผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงงูใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงงูใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.15

ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณกร มีคำ (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักว้ยน้ำสังกัดสโมสรต่าง ๆ จำนวน 38 สโมสร ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน เป็นนักว้ยน้ำหญิง 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า

1. นักว้ยน้ำอายุไม่เกิน 16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านสุขภาพ, ด้านรายได้และผลประโยชน์, ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 72.3, 86.1, 90.2, 80.0 และ 82.2 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. นักว้ยน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านสุขภาพ, ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.9, 80.9, 92.8, 84.8 และ 84.9 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. นักว้ยน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ด้านความรัก, ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.6 , 80.9 , 85.2 , 71.2 และ 77.3 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

จิตรัตตา รัตนธีวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน ชายจำนวน 142 คน หญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

(2) ด้านสุขภาพและพละนามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, 4.21, 3.85 และ 4.02 ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย พบว่า

2.1 นักกีฬามวยปล้ำระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ที่มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักกีฬามวยปล้ำที่ระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้นจำนวน 200คน เป็นชายจำนวน 100 คน เป็นหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวม ของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการ

เลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาค นักกีฬาบาสเกตบอลตัวแทนแต่ละภาค มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน และความมุ่งมั่นที่ต้องการได้รับจากการเล่นกีฬาในแต่ละชนิดนั้นก็มีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยรุ่น ของนักกีฬาวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2551

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาที่เลือกเล่นวูตวูตน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 91 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 61 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาวูตวูตน้ำที่เลือกเล่นกีฬาวูตวูตน้ำที่เป็นนักกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 81 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 53 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 28 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวูตวูตน้ำของนักกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัยปริกษาผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)
- ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวูตวูตน้ำของนักกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
2. ด้านสุขภาพและพลานามัย

3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, และน้อยที่สุด โดยมีค่าคะแนนของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ดังนี้

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

จากค่าคะแนนแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ มาแปลความหมายเป็นระดับค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 69)

มากที่สุด	4.50 – 5.00
มาก	3.50 – 4.49
ปานกลาง	2.50 – 3.49
น้อย	1.50 – 2.49
น้อยที่สุด	1.00 – 1.49

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำอื่น ๆ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา เพื่อหาทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามกับนักกีฬาว่ายน้ำและผู้ฝึกสอน

3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยการแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3.2 ด้านคุณภาพและพลานามัย

3.3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.4 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาปรึกษาประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาทั้งฉบับ

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ

2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทั้งหมด 14 สโมสร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำของนักกีฬาวู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาถัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำของนักกีฬาวู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำของนักกีฬาวู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2

5. นำข้อมูลในตอนทึ่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำ มาวิเคราะห์คำตอบ และนำเสนอเป็นรายข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบที (t-test)
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี โดยทดสอบ

ค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2

5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตาราง 1 ข้อมูลสถณภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 81)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	53	65.43
หญิง	28	34.57
รวม	81	100.00
ระดับอายุ		
13-14 ปี	55	67.90
15-16 ปี	26	32.10
รวม	81	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 81 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 65.43 เพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 34.57 ระดับอายุ 13-14 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 67.90 ระดับอายุ 15-16 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10

ตอนที่ 2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำ ของนักกีฬาวู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบ ตามตัวแปรเพศ และระดับอายุ

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำ ของนักกีฬาวู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (n = 81)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. รักและสนใจกีฬาวู่ว่ายน้ำ	4.33	0.61	มาก
2. ชอบกีฬาประเภทบุคคล	4.10	0.68	มาก
3. ชอบความตื่นเต้นและความท้าทายในการเล่นกีฬา วู่ว่ายน้ำ	4.15	0.74	มาก
4. มีความถนัดในกีฬาวู่ว่ายน้ำมาตั้งแต่เด็ก	3.85	0.91	มาก
5. ชอบและชื่นชมผู้ฝึกสอน	3.64	0.75	มาก
6. ชอบการแข่งขัน แม้จะเป็นการแข่งขันกับตนเอง	3.63	0.70	มาก
7. ต้องการเก่งเหมือนกับนักกีฬาวู่ว่ายน้ำที่ประสบ ความสำเร็จ	4.19	0.69	มาก
8. ชอบดูการแข่งขันกีฬาวู่ว่ายน้ำ	4.07	0.72	มาก
9. เล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่น ๆ	3.86	0.77	มาก
10. ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาวู่ว่ายน้ำ	3.93	0.75	มาก
รวม	3.98	0.30	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวู่ว่ายน้ำ ของนักกีฬา วู่ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ทางด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมี แรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพลานามัย (n = 81)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการมีรูปร่างที่สวยงาม	3.94	0.80	มาก
2. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกาย ให้แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	4.30	0.53	มาก
3. กีฬาว่ายน้ำเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายทุก ๆ ส่วน ของร่างกาย	4.09	0.64	มาก
4. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอ จึงมาเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อพัฒนา ร่างกาย	3.94	0.70	มาก
5. ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบ ประสาท	3.94	0.66	มาก
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินและใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ในการออกกำลังกาย	4.11	0.71	มาก
รวม	4.05	0.38	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬา
ว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพลานามัย โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ
มาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($n = 81$)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ เมื่อเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.57	0.69	มาก
2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน	3.26	0.83	ปานกลาง
3. รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.31	0.66	มาก
4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท	3.19	0.98	ปานกลาง
5. เชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.74	0.79	มาก
6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง	3.48	0.73	ปานกลาง
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	3.73	0.76	มาก
รวม	3.61	0.44	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยรวมมีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ
(n = 81)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการได้รับรางวัล	3.72	0.76	มาก
2. กีฬาว่ายน้ำสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.62	0.72	มาก
3. ต้องการได้รับค่ายกองชมเชย	4.11	0.76	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล	4.10	0.80	มาก
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวในขณะเดินทางไปแข่งขัน	3.93	0.75	มาก
6. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษและได้รับผลประโยชน์จากการ เข้าร่วมการแข่งขัน	3.78	0.76	มาก
7. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	3.89	0.74	มาก
รวม	3.88	0.36	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ($n = 81$)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	3.98	3.98	มาก
2. ด้านสุขภาพและพละนาามัย	4.05	4.05	มาก
3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.61	0.61	มาก
4. ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ	3.88	0.36	มาก
รวม	3.88	0.25	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
จำแนกตามเพศ (n = 81)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 53)			(n = 28)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำ	4.38	0.66	มาก	4.25	0.52	มาก
2. ชอบกีฬาประเภทบุคคล	4.21	0.66	มาก	3.89	0.69	มาก
3. ชอบความตื่นเต้นและความท้าทายในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ	4.19	0.76	มาก	4.07	0.72	มาก
4. มีความถนัดในกีฬาว่ายน้ำมาตั้งแต่เด็ก	3.83	0.94	มาก	3.89	0.88	มาก
5. ชอบและชื่นชมผู้ฝึกสอน	3.72	0.72	มาก	3.50	0.79	มาก
6. ชอบการแข่งขัน แม้จะเป็นการแข่งขันกับตนเอง	3.57	0.64	มาก	3.75	0.80	มาก
7. ต้องการเก่งเหมือนกับนักกีฬาว่ายน้ำที่ประสบความสำเร็จ	4.11	0.72	มาก	4.32	0.61	มาก
8. ชอบดูการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ	4.06	0.74	มาก	4.11	0.69	มาก
9. เล่นกีฬาว่ายน้ำได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่น ๆ	3.85	0.79	มาก	3.89	0.74	มาก
10. ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาว่ายน้ำ	3.85	0.77	มาก	4.07	0.72	มาก
รวม	3.98	0.31	มาก	3.98	0.27	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือก
เล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรักความถนัดและความ
สนใจ โดยรวมเพศชายเท่ากับ 3.98 (S.D. = 0.31) และเพศหญิงเท่ากับ 3.98 (S.D. = 0.27)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ
ของนักกีฬาวัยน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพลานามัย จำแนกตามเพศ
(n = 81)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 53)			(n = 28)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการมีรูปร่างที่สง่างาม	3.89	0.82	มาก	4.04	0.74	มาก
2. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกายให้ แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	4.32	0.47	มาก	4.25	0.65	มาก
3. กีฬาว่ายน้ำเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายทุก ๆ ส่วนของร่างกาย	4.04	0.68	มาก	4.18	0.55	มาก
4. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอ จึงมาเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อพัฒนาร่างกาย	3.85	0.69	มาก	4.11	0.69	มาก
5. ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบประสาท	3.89	0.61	มาก	4.04	0.74	มาก
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการออกกำลังกาย	4.00	0.71	มาก	4.32	0.67	มาก
รวม	4.00	0.36	มาก	4.15	0.41	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการ
เลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ของนักกีฬาวัยน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพลานามัย
โดยรวมเพศชายเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.36) และเพศหญิงเท่ากับ 4.15 (S.D. = 0.41)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ
อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 81)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 53)			(n = 28)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ เมื่อเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.58	0.66	มาก	3.54	0.74	มาก
2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน	3.17	0.89	ปานกลาง	3.43	0.69	ปานกลาง
3. รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.26	0.68	มาก	4.39	0.63	มาก
4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท	3.19	1.00	ปานกลาง	3.18	0.94	ปานกลาง
5. เชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.74	0.76	มาก	3.75	0.84	มาก
6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง	3.53	0.70	มาก	3.39	0.79	ปานกลาง
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	3.74	0.76	มาก	3.71	0.76	มาก
รวม	3.60	0.39	มาก	3.63	0.52	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมเพศชายเท่ากับ 3.60 (S.D. = 0.39) และเพศหญิงเท่ากับ 3.63 (S.D. = 0.52)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน และข้อ 4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท อยู่ในระดับปานกลาง เพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน ข้อ 4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท และข้อ 6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ
(n = 81)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 53)			(n = 28)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการได้รับรางวัล	3.72	0.82	มาก	3.71	0.66	มาก
2. กีฬาว่ายน้ำสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.62	0.71	มาก	3.61	0.74	มาก
3. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	4.08	0.78	มาก	4.18	0.72	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง และวงศ์ตระกูล	4.06	0.84	มาก	4.18	0.72	มาก
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวในขณะที่เดินทางไปแข่งขัน	4.00	0.73	มาก	3.79	0.79	มาก
6. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษและได้รับผลประโยชน์ จากการเข้าร่วมการแข่งขัน	3.72	0.74	มาก	3.89	0.79	มาก
7. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	3.85	0.72	มาก	3.96	0.79	มาก
รวม	3.86	0.37	มาก	3.90	0.33	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ โดยรวม เพศชายเท่ากับ 3.86 (S.D.= 0.37) และเพศหญิงเท่ากับ 3.90 (S.D.= 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา
ว่ายน้ำ ของนักกีฬาวัยน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

รายการ	ชาย		หญิง		t	p
	(n = 53)		(n = 28)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	3.98	0.31	3.98	0.27	0.01	.995
ด้านสุขภาพและพลานามัย	4.00	0.36	4.15	0.41	1.80	.075
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.60	0.39	3.63	0.52	0.26	.798
ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ	3.86	0.37	3.90	0.33	0.48	.630
รวม	3.86	0.23	3.92	0.29	0.96	.342

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ของนักกีฬาวัยน้ำในจังหวัด
เชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)

รายการ	13-14 ปี		ระดับ	15-16 ปี		ระดับ
	(n = 55)			(n = 26)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำ	4.31	0.60	มาก	4.38	0.64	มาก
2. ชอบกีฬาประเภทบุคคล	4.20	0.70	มาก	3.88	0.59	มาก
3. ชอบความตื่นเต้นและความท้าทายในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ	4.20	0.70	มาก	4.04	0.82	มาก
4. มีความถนัดในกีฬาว่ายน้ำมาตั้งแต่เด็ก	3.91	0.93	มาก	3.73	0.87	มาก
5. ชอบและชื่นชมผู้ฝึกสอน	3.67	0.70	มาก	3.58	0.86	มาก
6. ชอบการแข่งขัน แม้จะเป็นการแข่งขันกับตนเอง	3.67	0.67	มาก	3.54	0.76	มาก
7. ต้องการเก่งเหมือนกับนักกีฬาว่ายน้ำที่ประสบความสำเร็จ	4.18	0.70	มาก	4.19	0.69	มาก
8. ชอบดูการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ	3.96	0.74	มาก	4.31	0.62	มาก
9. เล่นกีฬาว่ายน้ำได้ดีกว่ากีฬารชนิดอื่น ๆ	3.80	0.76	มาก	4.00	0.80	มาก
10. ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาว่ายน้ำ	3.93	0.72	มาก	3.92	0.84	มาก
รวม	3.98	0.31	มาก	3.96	0.27	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือก
เล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความรัก ความถนัดและความ
สนใจ โดยรวมระดับอายุ 13-14 ปี เท่ากับ 3.98 (S.D. = 0.31) และอายุ 15-16 ปี เท่ากับ 3.96 (S.D. =
0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับอายุ 13-14 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
อยู่ในระดับมากทุกข้อ อายุ 15-16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านสุขภาพและพละนาฏย จำแนกตามระดับ
อายุ (n = 81)

รายการ	13-14 ปี		ระดับ	15-16 ปี		ระดับ
	(n = 55)			(n = 26)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการมีรูปร่างที่สง่างาม	3.96	0.74	มาก	3.88	0.91	มาก
2. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกายให้ แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	4.35	0.58	มาก	4.19	0.40	มาก
3. กีฬาว่ายน้ำเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายทุก ๆ ส่วนของร่างกาย	4.07	0.63	มาก	4.12	0.65	มาก
4. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอ จึงมาเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อพัฒนาร่างกาย	3.91	0.70	มาก	4.00	0.69	มาก
5. ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบประสาท	3.96	0.64	มาก	3.88	0.71	มาก
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการออกกำลังกาย	4.11	0.71	มาก	4.12	0.71	มาก
รวม	4.06	0.37	มาก	4.03	0.41	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือก
เล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ของนักกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย
ด้านสุขภาพและพละนาฏย โดยรวมระดับอายุ 13-14 ปี เท่ากับ 4.06 (S.D. = 0.37) และอายุ 15-16
ปี เท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี
มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 14 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคล
ที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับอายุ (n = 81)

รายการ	13-14 ปี		ระดับ	15-16 ปี		ระดับ
	(n = 55)			(n = 26)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ เมื่อเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.64	0.59	มาก	3.42	0.86	มาก
2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน	3.24	0.88	ปานกลาง	3.31	0.74	ปานกลาง
3. รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.24	0.72	มาก	4.46	0.51	มาก
4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท	3.18	1.02	ปานกลาง	3.19	0.90	ปานกลาง
5. เชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ	3.80	0.76	มาก	3.62	0.85	มาก
6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง	3.49	0.72	ปานกลาง	3.46	0.76	ปานกลาง
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	3.75	0.70	มาก	3.69	0.88	มาก
รวม	3.62	0.39	มาก	3.59	0.53	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมระดับอายุ 13-14 ปี เท่ากับ 3.62 (S.D. = 0.39) และอายุ 15-16 ปี เท่ากับ 3.59 (S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับอายุ 13-14 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน ข้อ 4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท และข้อ 6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง อยู่ในระดับปานกลาง อายุ 15-16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน ข้อ 4. ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำตามเพื่อนสนิท และข้อ 6. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ
จำแนกตามระดับอายุ(n = 81)

รายการ	13-14 ปี		ระดับ	15-16 ปี		ระดับ
	(n = 55)			(n = 26)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ต้องการได้รับรางวัล	3.82	0.82	มาก	3.50	0.58	มาก
2. กีฬาว่ายน้ำสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.65	0.73	มาก	3.54	0.71	มาก
3. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	4.07	0.74	มาก	4.19	0.80	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล	4.00	0.84	มาก	4.31	0.68	มาก
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวในขณะเดินทางไปแข่งขัน	3.98	0.78	มาก	3.81	0.69	มาก
6. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษและได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมการแข่งขัน	3.84	0.71	มาก	3.65	0.85	มาก
7. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	3.89	0.71	มาก	3.88	0.82	มาก
รวม	3.89	0.36	มาก	3.84	0.36	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ โดยรวมระดับอายุ 13-14 ปี เท่ากับ 3.89 (S.D.= 0.36) และอายุ 15-16 ปี เท่ากับ 3.84 (S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา
ว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างอายุ 13-14 ปี กับ อายุ 15-16 ปี

รายการ	13 – 14 ปี		15 – 16 ปี		t	p
	(n = 55)		(n = 26)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	3.98	0.31	3.96	0.27	0.37	.716
ด้านสุขภาพและพลานามัย	4.06	0.37	4.03	0.41	0.31	.754
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.62	0.39	3.59	0.53	0.24	.814
ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ	3.89	0.36	3.84	0.36	0.62	.537
รวม	3.89	0.23	3.86	0.30	0.55	.584

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัด
เชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างอายุ 13-14 ปี กับ อายุ 15-16 ปี ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยการสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง
นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 จำแนกตามเพศ และระดับอายุ ในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักกีฬาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำแตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่มีระดับอายุต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำแตกต่างกัน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาที่เลือกเล่นว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 91 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 61 คน และนักกีฬานหญิง จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาว่ายน้ำที่เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 81 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 53 คน และนักกีฬานหญิงจำนวน 28 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มี 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้ผลประโยชน์และ

ชื่อเสียง เกียรติยศ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำอื่น ๆ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ จากค่าคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน ดังนี้ (ชูศรี วงศ์วิริยะ. 2550: 69)

มากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00
มาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49
ปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49
น้อย	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49
น้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของ นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ทั้งหมดเท่ากับ 81 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 65.43 และเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 34.57 เมื่อพิจารณาตามระดับอายุ พบว่า ระดับอายุ 13-14 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 67.90 ระดับอายุ 15-16 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10

2. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

2.1 ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30

2.2 ด้านสุขภาพและพละนาถัย โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38

2.3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

2.4 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36

3. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของ นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 แยกตามตัวแปรเพศ และ ระดับอายุ

3.1 แยกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยรวม เพศชายเท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.23) และเพศหญิงเท่ากับ 3.92 (S.D. = 0.29) แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาถัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98, 4.00, 3.60 และ 3.86 ตามลำดับ และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98, 4.15, 3.63 และ 3.90 ตามลำดับ

3.2 แยกตามระดับอายุ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยรวม ระดับอายุ 13 – 14 ปี เท่ากับ 3.89 (S.D. = 0.23) และ อายุ 15-16 ปี เท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.30) แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาถัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียง เกียรติยศ ระดับอายุ 13 – 14 ปี

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.03, 3.59 และ 3.84 ตามลำดับ อายุ 15-16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.03, 3.59 และ 3.84 ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

4.1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน

4.2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 พบว่า นักกีฬามีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่เลือกมากที่สุดคือ รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาที่มีคนสนใจ และมีความนิยมกันอย่างแพร่หลายในบุคคลทั่วไป จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพราะเป็นกีฬาที่ตนเองมีความรักและสนใจ และเป็นกีฬาที่ตนเองมีความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา มีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านสุขภาพและพลานามัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่เลือกมากที่สุดคือ ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาว่ายน้ำใน

จังหวัดเชียงใหม่ ต้องการรักษาสภาพร่างกายของตนเองให้มีความแข็งแรง ไม่เพียงเท่านั้นยังต้องการพัฒนาทางด้านอารมณ์ให้มีจิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก ด้านสุขภาพและพลานามัย อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำใน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่เลือกมากที่สุดคือ รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาว่ายน้ำได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาว่ายน้ำ อีกทั้งปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำนั้น ได้มีการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับมาตรฐานขึ้น มีการแข่งขันหลาย ๆ ระดับ ซึ่งทำให้นักกีฬาว่ายน้ำ รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ ณกร มีคำ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำใน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ที่เลือกมากที่สุดคือ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กีฬาว่ายน้ำมีการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นในระดับประเทศไทย และต่างประเทศ หลายๆ ระดับด้วยกัน จึงทำให้นักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจที่ทำให้มีพลัง มีความกระตือรือร้น และพยายามจะทำให้ตนเองชนะการแข่งขัน และได้รับรางวัล เพื่อต้องการได้รับคำยกย่องชมเชยจากบุคคลอื่น สอดคล้องงานวิจัยของเพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ อยู่ในระดับมาก

2. จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ดังนี้

2.1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำระหว่างเพศชายและเพศหญิง เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมแล้วมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า นักกีฬาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาว่ายน้ำเพศชายและเพศหญิง ต่างก็มีความรักและความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ ต้องการเก่งเหมือนกับนักกีฬาว่ายน้ำที่ประสบความสำเร็จ ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรง และทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการออกกำลังกาย เหมือนกัน อีกทั้ง กีฬาว่ายน้ำในปัจจุบันได้รับความนิยมในการออกกำลังกายทั้งในเพศชายและเพศหญิง และสามารถออกกำลังกายได้ทุก ๆ ส่วน จึงทำให้นักกีฬาทั้งเพศชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาทั้งเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเมื่อพิจารณาโดยรวม ไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 พบว่า นักกีฬาบาสเกตบอลเพศชายและเพศหญิง เมื่อทำการเปรียบเทียบโดยรวมมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

2.2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำระหว่างระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ โดยรวมแล้วมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า นักกีฬาที่มีระดับอายุต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักกีฬาว่ายน้ำระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี ต่างก็มีความรัก ความสนใจและความถนัดในกีฬาว่ายน้ำ ชอบความตื่นเต้นและความท้าทายในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ ต้องการเล่นกีฬาว่ายน้ำเพื่อสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูลเหมือนกัน จึงทำให้นักกีฬาว่ายน้ำระหว่างระดับอายุ 13-14 ปี และอายุ 15-16 ปี ต่างก็มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย พบว่า นักกีฬามวยปล้ำที่ระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12-18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งการวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าพอสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดพลังผลักดันกระตุ้นภายในของบุคคลให้มีความสนใจ ทุ่มเทใจ และเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งมีผลให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม จึงทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ และก้าวสู่ความเป็นเลิศทางกีฬาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึง

เห็นว่าการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์มีประโยชน์อย่างยิ่ง และสามารถนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันในทางที่สร้างสรรค์ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจในด้านนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ทำให้บุคคลทั่วไปหันมาสนใจกีฬาว่ายน้ำมากขึ้น
2. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำว่าเป็นนักกีฬาชนิดหนึ่งที่สามารถเป็นนักกีฬา เพื่อออกกำลังกายจนทำให้เป็นผู้มีทักษะทางกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาว่ายน้ำ ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้เพื่อจัดวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้กีฬาว่ายน้ำเจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ
2. การวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของบุคคลประเภทต่าง ๆ
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมว่ายน้ำของผู้สูงอายุ
4. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมว่ายน้ำของคนพิการ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545.
- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรมพลศึกษา. (2543). กติกามวยปล้ำ. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม
ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักงานการกีฬา กรมฯ.
- กรมพลศึกษา. (2543). คู่มือการฝึกกีฬามวยปล้ำขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและ
ฝึกอบรม ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักงานการกีฬา กรมฯ.
- จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำ
ในประเทศไทย ประจำปี 2550. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล
ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตีวรรณ เพ็ญเพียร. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชาการทางสถิติ 1. กรุงเทพฯ:
ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณกร มีคำ. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำน้ำร้อนอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสร
ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- दनัย ยาหอม. (2538). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ต่อพงษ์ คลังกรณ์. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬา
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ไตรลักษณ์ คำนิล. (2546). แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกูลวงศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยุทธ์ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไธยา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พนมไพร ชัยยงค์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชัย ผิวงาม. (2533). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี. (2546). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภักธีร์ แหม่ซ้อย. (2542). กีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: บริษัท ดันอ้อ ๑๙๙๙.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). เอกสารคำสอนจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2529). *ว่ายน้ำสำหรับทุกคน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. *วารสารจิตวิทยาการกีฬา*. 2534(28): 11–12.
- ศุวิมล ควรเจริญ. (2535). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว)*.
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต
- สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2549). *กติกามวยปล้ำ ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ: สมาคมฯ.
- สุชา จันทรเฒ. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไควตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสกภูเขา*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมาคม
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation in First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers.Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences Between Team and Individual Sport Participants. *Dissertation Abstracts*. MA: Stephen F Austin State University.

- Frederick, Christina M. (1991). An Investigation of The Relationships Among Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Activity. *Dissertation Abstracts*. Ph.D. : The University of Rochester.
- Hall, Koward K.; & Mark Earles. (1995). Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17: 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Jennifer, Andress. (2005). A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two Groups of Pre-adolescent Athletes. *Dissertation Abstracts*. M.Sc. : Lakehead University.
- Karussanu, Maria; & Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17:57; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. p.3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994, February). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables in Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54(8): 108.
- White, Matha Lillian. (1990). A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. University of Georgia.
- Willis, joe D.; et al. (1982). The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness. ERIC 1982 ED217021.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo ของนักกีฬาวater polo ในจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2551

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo ของนักกีฬาวater polo

ในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
2. ด้านสุขภาพและพลานามัย
3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านรายได้ผลประโยชน์และชื่อเสียงเกียรติยศ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวater polo อื่นๆ

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1.1 ☐ ชาย

1.2 ☐ หญิง

2. ระดับอายุในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

2.1 ☐ อายุ 13-14 ปี

2.2 ☐ อายุ 15-16 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ข้อที่ 0

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำ	✓				

แสดงว่าท่านมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพราะรักและสนใจกีฬาว่ายน้ำอยู่ในระดับมากที่สุด

**แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำของนักกีฬาวัยน้ำ
ในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551**

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจกีฬาวัยน้ำ					
2. ชอบกีฬามากเป็นพิเศษ					
3. ชอบความตื่นเต้นและความท้าทายในการเล่นกีฬาวัยน้ำ					
4. ต้องการได้รับรางวัล					
5. กีฬาวัยน้ำสามารถนำไปประกอบอาชีพได้					
6. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ เมื่อเล่นกีฬาวัยน้ำ					
7. ต้องการมีรูปร่างที่สง่างาม					
8. มีความถนัดในกีฬาวัยน้ำมาตั้งแต่เด็ก					
9. ชอบและชื่นชมผู้ฝึกสอน					
10. ชอบการแข่งขัน แม้จะเป็นการแข่งขันกับตนเอง					
11. ต้องการเก่งเหมือนกับนักกีฬาวัยน้ำที่ประสบความสำเร็จ					
12. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน					
13. รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาวัยน้ำ					
14. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
15. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล					
16. ต้องการเล่นกีฬาวัยน้ำเพื่อสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรงและทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ					
17. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวในขณะเดินทางไปแข่งขัน					
18. ต้องการเล่นกีฬาวัยน้ำตามเพื่อนสนิท					
19. เชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาวัยน้ำ					

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง					
21. กีฬาว่ายน้ำเป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย ทุก ๆ ส่วนของร่างกาย					
22. ชอบดูการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ					
23. เล่นกีฬาว่ายน้ำได้ดีกว่ากีฬานิดอื่น ๆ					
24. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอ จึงมาเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพื่อพัฒนาร่างกาย					
25. ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่าง ๆ ภายใน ร่างกาย เช่น ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบประสาท					
26. ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาว่ายน้ำ					
27. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุน ให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ					
28. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษและได้รับผลประโยชน์ จากการเข้าร่วมการแข่งขัน					
29. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ					
30. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินและใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์ในการออกกำลังกาย					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.ลัดดา เรืองมโนธรรม
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
3. อาจารย์ ชูระวี สุริยจันทร์
ครู คศ.4 คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจริญญา สาสิ
วันเดือนปีเกิด	5 พฤษภาคม 2526
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 5/2 หมู่ 7 ตำบลแม่พุง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ รหัสไปรษณีย์ 54160
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 139/70 หมู่ 4 ตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจิตราวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนบ้านป่าคาป้าม่วง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวังชิ้นวิทยา อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2547	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) พลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2548	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ